

Η περιπλάνηση του Φάνη στους δρόμους της πόλης - Νο3

Στην βόρεια έξοδο της οδού Σουλίου βλέπω δεξιά μου την Λότζια να στέκεται αγέρωχη, έχοντας μέσα αγαλματίδια, μουσειακά αντίγραφα. Προχωρώ την Παλαιολόγου στον αριθμό 14, το ποδηλατάδικο του κ. Παπαδάκη. Συνέχεια έφερνα το ποδήλατό μου με σκασμένα λάστιχα και αυτός πάντα με πείραζε ότι δεν πρέπει να βάζω το ποδήλατο σε κακοτοπιές. Συνεχίζω και φτάνω στην περίφημη κρήνη Ριμόντι. Το νερό εδώ δεν σταματά να τρέχει και πάντα θέλω να θρέξω τα χέρια μου, για να προχωρήσω στην οδό Μεσολογγίου (αρ. 18) να δω το σινεμά Απόλλων.

Κάθε Σάββατο ερχόμασταν με την παρέα μου, εφόσον είχαμε «διαβάσει». Στο διάλειμμα πάντα παίρναμε ποπ-κορν και γέμιζε το πάτωμα από τον πόλεμο που παίζαμε. Τελειώνοντας την ταινία μπαίναμε στα στενάκια. Πρώτη μας στάση η οδός Αραμπατζόγλου (αρ. 48-50), με το μουσείο ενάλιας ζωής στο ισόγειο και το Επισκοπικό στον όροφο. Τοποθετούσαμε τα χέρια μας στην βιτρίνα και προσπαθούσαμε να πιάσουμε τα θαυμάσια κοχύλια και όστρακα. Μερικές φορές είχε λειτουργία η Κυρία των Αγγέλων ή Μικρή Παναγία και καζεύαμε τον κόσμο, όμως όχι για πολύ, γιατί ο φούρνος του κ. Σπανουδάκη στο «Μακρύ Στενό» ή αλλιώς Νικηφόρου Φωκά (αρ. 93), με τα παράξενα «ζυμαράκια» σε σχήματα ζώων, δρακόνια νομίζω τα λένε, μας φαινόταν πιο περίεργα και αξιοθαύμαστα. Μια φορά, μας έδωσαν ζυμαράκι να προσπαθήσουμε να πλάσουμε και εμείς. Εεε, κάτι καταφέραμε...

Στην οδό Κλειδί, στον αριθμό 13, οπωσδήποτε η επόμενη στάση μας. Πάντα κοντοστεκόμασταν για να μαλώσουμε, αν οι ανάγλυφες μορφές πάνω στο θύρωμα, ήταν αγγελάκια ή μωρά. Ακόμα συνεχίζω να αναρωτιέμαι και θέλω να τσακωθώ με τον Κώστα για την «σωστή» απάντηση. Συνεχίζαμε στην Πάνου Κορωναίου για να φτάσουμε στο γήπεδο στην Σοχώρα, πριν όμως, πάντα κάποιος κρυβόταν μέσα στην καμάρα που δημιουργεί ο ναός της Αγίας Σοφίας με τις δύο κρήνες που σχηματίζουν γωνία, για να μας «τρομάξει» ντε και καλά.

Αυτό το σημείο που ενώνονται οι οδοί Π. Κορωναίου (αρ. 63) και Σμύρνης πάντα μας φαινόταν καλή κρυψώνα. Τώρα η μία κρήνη είναι η μόνη, μαζί με την κρήνη Ριμόντι, στην παλιά πόλη που έχουν τρεχούμενο νερό.

Τώρα προσπαθώ να πάω στο γήπεδο, όμως μία αόρατη δύναμη, δεν με αφήνει να προχωρήσω, να βγω στην πλατεία. Έτσι συνεχίζω στην οδό Μαβίλη και κάνω τον κύκλο, για να μπω στην οδό Πατριάρχου Γρηγορίου. Στον αριθμό 84 είναι τα εργαστήρια της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης. Το κτίριο αυτό είναι στην γωνία με την οδό Νεοφύτου Πατελάρου. Σε αυτή την οδό υπάρχει επίσης ο ναός του Αγίου Λαζάρου (αρ. 14) και στον όροφο έχει γραφεία η σπηλαιολογική εταιρία. Βγαίνοντας από αυτό το στενό, πηγαίνω πάλι ανατολικά και καταλήγω πάλι στο «Μακρύ Στενό». Εκεί παρατηρώ ότι υπάρχουν και άλλα σημεία αξιόλογα, όπως το Σπίτι με τα δελφίνια στον αριθμό 66-68 και μία εντυπωσιακή κρήνη απέναντι αλλά και το Τούρκικο Χαμάμ στον αριθμό 86, που έχει μετατραπεί σε πολυτελές σουίτες για τουρίστες.

Πόσες αναμνήσεις! Δεν απελπίζομαι και συνεχίζω. Σίγουρα κάτι θα βρω!

